

gens gode råd om at udsætte væksten i de offentlige budgetter. Det betyder, at målet, at begrænse den offentlige vækst, som jo er nøje beskrevet i den tidligere regerings publikation »Danmark år 2010«, nås i 2002 og 2003 set under ét. Hvis ikke kommuner og amter havde været enige i ønsket om at udskyde forbruget, så ville der være sket ubodelig skade på målet om i gennemsnit at have en samlet offentlig vækst på 0,75 pct. frem til år 2010.

Det er vigtigt at huske på, at kommunernes daværende førstemand, Odenses socialdemokratiske borgmester Anker Boye, kom jublende ud fra forhandlingerne med den daværende regering og glad kunne meddele: »Vi er enormt tilfredse med aftalen. Vi har fået alt det, vi har behov for«.

Så det forbrug, der nu bliver udskudt til 2003, er altså et forbrug, der ligger ud over den ramme, som KL for under et år siden mente dækkede alt, hvad de havde behov for. Der fjernes ikke en eneste krone fra de kommunale kasser, men en del af den vækst, der ligger ud over aftalen mellem KL og den daværende SR-regering, vil blive gemt til senere.

V og K har fundet besparelser i det statslige forbrug på råd, nævn, puljer og kommissioner på 500 mio. kr., som omprioriteres til at gå til en bedre kvalitet og valgfrihed i ældreplejen. De ekstra 500 mio. kr. giver dermed ikke en stigning i det offentlige forbrug, da det er en omprioritering af bestående udgifter.

Hvis de politiske partier, der i sin tid stod bag udgivelsen af »Danmark år 2010«, fortsat ønsker at holde dansk økonomi på en ansvarlig økonomisk kurs, må de partier også bakke op om de nødvendige beslutninger for at holde det offentlige forbrug under kontrol.

KL 9.15

Debatten i går var jo én lang, pinlig afsløring af, at Socialdemokratiet er på vild flugt fra den tidligere politik om en ansvarlig offentlig økonomi. Talrige socialdemokrater med den finanspolitiske ordfører i spidsen blæste på, at kommunerne har et gigantisk overforbrug i forhold til den aftale, KL indgik med de selv samme socialdemokrater.

Jeg må ganske enkelt konstatere, at den ansvarlige økonomiske politiske linje hos Socialdemokratiet er forsvundet sammen med regeringsmagten, og at det atter bliver en opgave alene for de borgerlige, liberale partier at sikre den solide, stabile, ansvarlige økonomiske politik.

Det tredje hovedmål i den økonomiske politik er nedbringelse af statens gæld. En halvering af gælden til at udgøre under 25 pct. af BNP er målet, og derfor er det meget glædeligt, at finansloven for 2002 har det hidtil største overskud renset for engangsindtægter.

Når tidligere finansministre har kunnet bryste sig af store tal på bundlinjen af den såkaldte DAU-saldo, så har det været at pynte sig med lånte fjer enten i form af fremrykninger af betalinger, som da den daværende regering opfandt et år med 13 indtægtsmåneder, hvor man kun havde 12 udgiftsmåneder, eller i form af bortsalg af statens aktiver som i 1998, hvor salget af Tele Danmark dækkede over et budget med røde tal på bundlinjen, når engangsindtægterne blev pillet ud.

Sådan er det heldigvis ikke med den finanslov, der vedtages i dag. Her er overskuddet hverken fremkommet ved salg af arvesølvet eller prokuratorkneb. Her er overskuddet udtryk for solid økonomisk politik og en modig politisk prioritering af midlerne. Det er ærlig politik, og det er sund økonomi.

I Venstre har vi længe sagt, at vi ikke kan være bekendt at have verdens højeste skatter, mens vi kun har en tredjeklasses service på de vigtige serviceområder. Derfor er det meget tilfredsstillende, at der allerede er taget fat på at rette op på serviceniveauet på de vigtige kerneydelser i velfærdssamfundet, samtidig med at skattestoppet sikrer borgerne mod yderligere beskatning.

Med regeringens skattestop og fjernelse af de afgiftsstigninger, som SR-regeringen ønskede, har vi sparet borgerne for nye grønne afgifter på 500 kr. pr. familie, et ganske tilfredsstillende resultat af de første 3 måneders arbejde.

Ud over de allerede fremhævede forbedringer for borgerne er der også taget et fremragende skridt, idet der gives modtagerne af hjemmehjælp valgfrihed. De, der skal modtage hjælpen, skal også selv vælge, hvem der skal levere den.

Nu kunne nogle måske tro, at følgende var et citat fra en liberal borgmester i en liberal mønsterkommune:

»Gammeldags betonsocialistiske ideer om, at kommunalt ansatte er de eneste, som kan hjælpe de ældre, holder ikke. I min verden er muren faldet, og jeg har den grundlæggende opfattelse, at de ældre skal have muligheden for at vælge selv.« Ja, citatet er så godt, at jeg kunne ønske, at det var en partifælle, der havde sagt det, men sådan forholder det sig langtfra. Det er nemlig SF-